

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 23. august 2023 blev i sag nr. 98509:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

PFA Pension
Marina Park
Sundkrogsgade 4
2100 København Ø

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har forsikring ved tab af erhvervsevne. I klage af 25/7 2022 har klagerens advokat bl.a. anført:

"Som advokat for [klageren] skal jeg herved anmode Ankenævnet for Forsikring om at tage stilling til, hvorvidt min klient er berettiget til at få udbetalt erstatning for tab af erhvervsevne i henhold til en forsikring, under hvilken min klient er dækket som ansat medarbejder hos [virksomhed], der har tegnet forsikringen hos PFA.

1. Pensionsvilkår dateret den 20. august 2019 fra PFA.
2. Undertegnedes skrivelse til PFA Pension af 6. december 2019.
3. Skrivelse fra PFA Pension af 25. maj 2020 til [klageren].
4. Undertegnedes skrivelse til PFA Pension af 8. juni 2021.
5. Skrivelse fra PFA Pension af 25. april 2022 til [klageren].

Da PFA senest i skrivelsen af 25. april 2022 har gentaget, at man ikke mener, at min klient er berettiget til at få udbetalt erstatning, er selskabets holdning dermed endeligt afklaret, hvilket således også er baggrunden for nærværende indbringelse for Ankenævnet.

Parternes respektive opfattelser af sagen fremgår af skrivelserne, der er nævnt under punkt 2-5 ovenfor.

På min klients vegne fastholdes det således, at hun opfylder betingelserne for at få udbetalt erstatning for tab af erhvervsevne i henhold til den tegnede forsikringsordning for medarbejderne hos [virksomhed].

I forhold til det indtil nu anførte gøres følgende yderligere synspunkter ligeledes gældende: Det er notorisk, at min klient blev bevilget fleksjob med virkning fra 1. januar 2020, således som det fremgår af korrespondancen.

Kravene for at blive godkendt til fleksjob er ganske strenge, hvilket blandt andet fremgår af § 116, stk. 2 i lov om aktiv beskæftigelsesindsats. Det er således anført, at kun personer, der (aktuelt) har en meget begrænset arbejdsevne kan få fleksjob. I tilknytning hertil skal det dokumenteres, at personens ressourcer og udfordringer i forhold til beskæftigelse og uddannelse på ordinære vilkår er fuldt afklarede og udtømte. Min klient opfylder disse krav – ellers var hun ikke blevet bevilget fleksjob.

Det fremgår af PFA's afgørelse, at man er af en anden opfattelse end undertegnede. I skrivelsen af 25. april 2022 fra PFA anføres det da også på side 2, at PFA Forsikring er af den opfattelse, at tilkendelse af fleksjob sker ud fra andre kriterier end det forsikringsretlige erhvervsevnetabsbegreb. Hertil bemærkes, at der intet er anført i PFA's vilkår om, at fortolkningen af 'det helbredsmæssige kriterium' skal fortolkes anderledes end sædvanligt. I så fald burde dette være udtrykkeligt fremhævet i forsikringsbetingelserne, hvilket ikke er tilfældet.

Til støtte for sidstnævnte henviser jeg i øvrigt til afgørelsen af 30. juni 2020 fra Ankenævnet for Forsikring (sagsnr. 93914). I denne sag havde en forsikringstager netop klaget over PFA Pension, og sagen drejede sig om, hvorvidt den forsikrede var berettiget til at modtage udbetaling af en dækningssum ved tab af erhvervsevne og bevilling af præmiefritagelse fra den pågældendes pensionselskab PFA Pension.

På side 33 i afgørelsen er følgende anført: *'Nævnet finder, at udgangspunktet for vurderingen af den helbredsmæssige erhvervsevne må være, at der foretages en helhedsvurdering under hensyn til den forsikredes helbredstilstand, uddannelse og tidligere beskæftigelse, som anført i forsikringsbetingelsernes punkt 4.1.1.1.2.*

...

Nævnet bemærker, at såfremt selskabet måtte ønske at gennemføre en ændring af forsikringsproduktets grundlæggende karakter, må selskabet sikre sig, at det nye vurderingskriterium fremgår klart og tydeligt af aftalegrundlaget'.

Nævnets flertal var af den opfattelse, at den forsikrede opfyldte betingelserne for at få udbetalt dækningssummen for tab af erhvervsevne. På min klients vegne gør jeg gældende, at det samme er tilfældet i nærværende sag, og jeg henviser i den forbindelse også til den omstændighed, at der i de gældende forsikringsvilkår ikke synes at være gjort nogen særlig undtagelse eller at være krav udover det 'sædvanlige' for at kunne få udbetalt dækningssummen."

Selskabet har den 15/9 2022 bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Forsikredes ordning blev oprettet den 1. december 2017 gennem hendes ansættelse hos [virksomhed].

Ordningen giver ret til udbetaling af erhvervsevneforsikring og indbetalingssikring, såfremt forsikredes helbredsmæssige erhvervsevne nedsættes med mindst 50 procent og forsikredes indtjening nedsættes med mindst 10 procent. Der er en karenperiode på 3 måneder.

Der henvises til Pensionsbevis af 8. april 2019 (bilag A) og dertilhørende pensionsvilkår af samme dato (bilag B).

Hvad handler tvisten om – parternes overordnede synspunkter?

Forsikrede ønsker udbetaling ved tab af erhvervsevne og indbetalingssikring. Der er i klagen til Ankenævnet ikke angivet en specifik dato, hvorfra forsikrede kræver udbetaling.

Forsikrede har forud for sagens indbringelse for Ankenævnet ikke benyttet sig af selskabets klagefunktion. PFA har derfor ikke haft mulighed for at gennemgå sagen på ny inden sagens indbringelse og er derfor først i forbindelse med sagens gennemgang for ankenævnet blevet opmærksomme på, at forsikredes erhvervsevne har været nedsat i dækningsberettigende grad i forbindelse med hendes sygemelding under ansættelsen i fleksjob i perioden fra 1. marts 2020 til 31. januar 2021.

PFA er samtidigt blevet opmærksomme på, at forsikredes dækningsgivende løn i forbindelse med hendes ansættelse i fleksjob rettelig skulle have været nedsat i overensstemmelse med hendes nye lønindberetninger fra arbejdsgiver, idet forsikrede ikke accepterede selskabets tilbud om bevarelse af hendes forsikringsdækninger i forbindelse med start i fleksjob, jf. selskabets invalidepensionsafgørelse af 25. maj 2020 (bilag P). Imidlertid har selskabet ved en beklagelig fejl ikke fået tilrettet ordningen korrekt i forbindelse med ansættelsen i fleksjobbet og derfor har forsikrede bevaret størrelsen af sine forsikringsdækninger under sin fleksjobansættelse. Forsikredes dækningsgivende løn er således blevet opretholdt i overensstemmelse med pensionsbevis af 8. april 2019.

PFA udbetaler derfor ydelser efter karenperiodens udløb fra 1. juni 2020 til 31. januar 2021 i henhold til forsikredes pensionsbevis af 8. april 2019 med tillæg af renter beregnet i henhold til forsikringsaftalelovens § 24. Forsikredes advokat vil hører nærmere om udbetalingen. PFA har ved pensionsbevis af 30. juni 2022 (bilag C) omlagt ordningen korrekt i forhold til forsikredes indbetalinger fra arbejdsgiver og i forhold til forsikredes manglende besvarelse af tilbud om bevarelse af størrelsen af sine forsikringsdækninger tilbage i 2020. For en god ordens skyld genfremsætter PFA tilbuddet om muligheden for bevarelse af forsikredes forsikringsdækninger fremadrettet, som umiddelbart før hendes lønnedgang i januar 2020 mod betaling af tilsvarende præmien. PFA henviser til afgørelsen af 25. maj 2020 (Bilag P). Såfremt forsikrede ønsker at benytte sig af tilbuddet, bedes forsikredes advokat rette henvendelse til PFA.

Sagen drejer sig herefter i det følgende om, hvorvidt forsikrede er berettiget til udbetaling udover den bevilgede periode, dvs. både inden ansættelsen i fleksjobbet og efter den 1. februar 2021. Hertil gør PFA gældende, at forsikrede ikke har godtgjort, at hendes erhvervsevne er dokumenteret nedsat med mindst halvdelen.

Sagsfremstilling

Forsikrede er født i ... Under hendes uddannelse til ... fik forsikrede i marts 2016 konstateret muskelkræft i ryggen og fik fjernet en bløddelstumor (myksofibrosarkom) (bilag D). Af afklaringsrapport af 6. september 2019 (bilag E, side 11) fremgik, at forsikrede efter operationen gik i gang med et længerevarende genoptræningsforløb hos en fysioterapeut. Desuden fremgik, at forsikrede 'oplevede senfølger af såvel operationen som hele forløbet'. Efter operationen genoptog forsikrede sit studie, som hun færdiggjorde i august 2016. Herefter gik hun ledig i et år, inden hun tiltrådte den pensionsgivende stilling i september 2017 - først i et barselvikariat og fra oktober 2018

som fastansat. Begge stillinger var fuldtidsstillinger og forsikredes arbejdstid udgjorde således 37 timer om ugen.

Af afklaringsrapporten fremgik herudover, at forsikrede ved ansættelse i barselsvikariatet var blevet ansat som ... på et specialistområde, hvor arbejdet bestod i løbende at besvare mails og opdaterer ... information. Samtidig var hun projektleder på ... og derudover havde hun ansvaret for 4-5 projektdeltagere. Opgaven bestod i ... Forsikrede var herudover medarrangør af en ... workshop, der blev afholdt i november 2018 og i perioden fra september 2018 og frem til november 2019 støttede hun også sin leder med løbende opgaver, herunder afdelingsmøder, arrangering af events og problemløsning. I perioden fra september 2018 til november 2019 igangsatte hun strukturering af ...

Den 17. maj 2018 havde forsikrede indledende samtale på en smerteklinik (bilag F). Af journalens smerteanamnese fremgik, at forsikrede siden operationen i ryggen havde haft tiltagende muskuloskeletale og neuropatiske smerter og aktuelt var i behandling med Saroten 10 mg. På grund af mistanke om depression var hun også blevet sat i behandling med venlafaksin, men hun fremtrådte ved konsultationen på smerteklinikken ikke deprimeret. Hun oplyste, at smerterne sad i hele venstre hemithorax (brystet) og trak ud i begge overekstremiteter. Smerterne var konstant til stede, men af vekslende sværhedsgrad og tiltog, når hun havde det psykisk skidt og ved træthed. Nattesøvnen var dårlig med opvågning ved bevægelse. Af journalen fremgik desuden, at ægtefællen havde fået [psykisk lidelse] i forbindelse med hendes sygdom. Herudover fremgik, at forsikrede skulle fortsætte med Saroten behandling, men at hun ikke fremtrådte deprimeret og skulle ophøre med Venlafaksin behandlingen. Forsikrede lånte et TNS-apparat, som hun i forbindelse med konsultationen havde god effekt af. Hun skulle desuden vurderes af en sygeplejerske, en fysioterapeut og en psykolog på smerteklinikken.

Sygeplejersken vurderede, at forsikrede kunne profitere af mindfulness og fysioterapeuten instruerede forsikrede i yderligere øvelser, udover de øvelser, som hun havde lavet med fin succes siden udlevering af TNS-apparat (bilag F). Psykologen henviste forsikrede til et kort psykologisk forløb med henblik på smerteforståelse og accept. Af den indledende psykologiske vurdering fremgik, at forsikredes ægtefælle havde reageret voldsomt psykisk på hendes sygdom. Desuden fremgik, at forsikredes sociale omgangskreds var begrænset, da hun havde haft nogle sociale udfordringer op igennem sin opvækst og i sit ungdomsliv. Hun havde tidligere været i behandling hos psykolog for angst, stress og lavt selvværd. Behandlingsforløbet havde været over flere omgange, begyndende i hendes ungdomsliv (bilag F).

Af indledende fysioterapeutisk notat af 4. juni 2018 (bilag F) fremgik, at forsikrede beskrev brugen af TNS-apparatet som magisk. Forsikrede oplyste, at brugen af TNS lindrede smerterne sådan, at hun kunne sove igennem og havde tilsvarende en positiv effekt på aktivitetsniveauet, hvor forsikrede var kommet godt i gang med genoptræningsøvelser uden at forværre smerterne og trætheden den følgende dag. Hun stod for meget i hjemmet som indkøb, rengøring og madlavning, da ægtefælles sygdomstilstand fyldte meget. Hun oplyste, at hun personligt brugte meget tid og energi på ægtefællens [psykisk lidelse] og stod for al praktik og planlægning i forhold til lægebesøg og ægtefællens øvrige af taler. Hun fortalte, at ægtefællen ikke formåede at tage hånd om egen situation og havde dårlig sygdomsindsigt.

I perioden fra maj 2018 og frem til september 2018 var hun udlånt som ... leder i en anden afdeling på hendes arbejdsplads og hjalp med at optimere en platform og verificere ... information.

Hun var desuden i denne funktion ansvarlig for vejledning og dirigering af kollegaer i hendes sædvanlige afdeling. I perioden fra oktober til december 2019 for oplæring af en ny kollega.

Frem til 20. maj 2019 arbejdede forsikrede på fuld tid. Herefter overgik forsikrede til et jobafklaringsforløb i sin hidtidige stilling og reducerede arbejdstiden til 18 timer om ugen, fordelt med 4,5 time om dagen fire dage om ugen. Til Rehabiliteringsplanens forberedende del, udarbejdet i forbindelse med arbejdsafklaringsforløbet (bilag G), oplyste forsikrede bl.a., at hun godt kunne lide at lære nyt, og at hun lærte godt ved praktisk erfaring efter at have læst teorien. Hun oplyste desuden, at hun overvejede at blive certificeret som ... og var dygtig til at skrive artikler, rapporter og analyser. Som fremtidsønsker angav hun, at hun ønskede at blive i firmaet som specialist eller projektleder og angav nogle begrænsninger i form af lange møder og rejser. Som fritidsinteresser oplyste forsikrede lange gåture. Hun anførte, at hun gik 5-6 kilometer hver dag, hvilket hun havde trænet op til gennem det seneste halve år. Desuden anførte hun fysisk træning i form af roning, bentræning, svømning mv. Forsikrede oplyste desuden, at hun løbende gik til psykolog og at psykologen havde kendt hende siden hun var 17 år.

PFA modtog den 2. september 2019 Anmeldelse PFA Erhvervsevne (bilag H), hvori forsikrede oplyste, at hun havde senfølger efter kræftsygdommen og operationen med følger i form af bl.a. arvævsdannelse, depression, hukommelses- og koncentrationsbesvær, kramper, nedsat muskelstyrke og bevægelighed, smerter, føleforstyrrelser, træthed, specielle diætbehov og social isolation. Forsikrede oplyste desuden, at hendes nuværende plan var at overgå til fleksjob på enten 16 eller 18 timer om ugen. Hun oplyste, at hendes afklaringsperiode sluttede den 30. august 2019 og at hun forventede en afgørelse fra kommunen i slutningen af september. I ventetiden fortsatte hun med en § 56 aftale og arbejdede 16-18 timer om ugen med fri om onsdagen.

Forsikrede indsendte i forbindelse med ansøgningen en række akter, ligesom at selskabet indhentede akter til brug for sagens behandling. Blandt akterne forelå afgørelse af 2. december 2019 (bilag I) fra forsikredes kommune. Heraf fremgik, at forsikrede var visiteret til fleksjob fra den 1. januar 2020.

Forsikrede kontaktede den 6. september 2019 PFA og oplyste, at hun ønskede at antage en advokat og at sagens behandling skulle afvente advokaten. Den 6. december 2019 modtog selskabet brev dateret samme dag fra forsikredes advokat (forsikredes bilag). Advokaten redegjorde for sagen og anførte, at det var senfølgerne, som var forsikringsbegivenheden og at disse skulle betragtes isoleret og uden sammenhæng til kræftdiagnosen.

Forsikrede indsendte herefter på ny ansøgning om udbetaling ved erhvervsevnetab underskrevet den 14. januar 2020 (bilag J) med hendes advokats kommentarer i medfølgende brev dateret den 27. januar 2020 (bilag K). Desuden modtog PFA 'Tillæg til ansættelseskontrakt af 23. august 2018', dateret den 16. december 2019 (bilag L), hvoraf fremgik, at forsikrede pr. 1. januar 2020 var blevet ansat i fleksjob med 18 arbejdstimer effektivt på sin hidtidige arbejdsplads i stillingen som ... Af tillægget fremgik desuden, at arbejdsopgaverne var ...

PFA indhentede desuden opdaterede oplysninger i sagen, herunder kommunale akter, hvoriblandt afgørelse af 10. februar 2020 forelå (bilag M). Heraf fremgik, at forsikrede var fundet berettiget til fleksjob for en periode på 5 år og at hendes arbejdssevne var blevet vurderet nedsat til 18 effektive arbejdstimer om ugen. Forsikredes skånehensyn blev oplistet til nedsat tid, undgå

tungt arbejde med armene over skulderhøjde, undgå generelt tungt arbejde med kroppen, ingen løft og mulighed for vekslende arbejdsstillinger.

Ved brev af 17. april 2020 oplyste forsikredes advokat, at forsikrede igen var diagnosticeret med en ny kræftdiagnose og var blevet behandlet herfor (bilag N).

PFA indhentede de lægelige akter vedrørende forsikredes nye kræftdiagnose. Af akterne fra det behandelende hospital fremgik af journalnotat af 3. februar 2020 (bilag O), at forsikrede var kommet til svar på skanning, hvor hun fik oplyst, at der var fundet indikation for at få foretaget en ultralyd vurdering af en forandring på hendes venstre side af rygstrækkerne og at få foretaget biopsi hvis muligt. Af journalnotatet fremgik, at forsikrede var overrasket over fundet, da hun følte sig frisk og rask. Forsikrede oplyste, at hun ingen gener havde fra hverken operationsområdet eller området, hvor man nu havde set en forandring. Hun havde lige fået sit liv på plads igen, og var på et godt sted. Sammen med sin mand var de begyndt at tale om at få børn snart. Patologisvar af den 18. februar 2020 viste recidiv og den 28. februar 2020 blev forsikrede opereret en bløddelstumor svarende til ryggen.

Den 25. maj 2020 (bilag P) meddelte PFA, at forsikrede ikke kunne få udbetaling for nedsat erhvervsevne, da selskabets medarbejder i samråd med selskabets lægekonsulent vurderede, at forsikredes erhvervsevne ikke var nedsat med mindst halvdelen. Selskabet oplyste i brevet desuden forsikrede om hendes mulighed for ved ansættelse i fleksjobbet den 1. januar 2020 at bevare størrelsen af sine forsikringsdækninger, som umiddelbart før lønnedgangen ved ansættelsen i fleksjob. Forsikrede vendte ikke tilbage til PFA for at gøre brug af denne mulighed, men PFA har ved beklagelig fejl ikke fået omlagt ordningen korrekt, hvorfor forsikrede har opretholdt dækningernes størrelse frem til 30. juni 2022, hvor ordningen er blevet korrekt tilrettet.

Forsikredes advokat anmodede ved brev af 31. januar 2022 om at få sagen revurderet (bilag Q). Vedhæftet advokatens anmodning om revurdering var en række akter, herunder attest til sygedagpengeopfølgning og journalmateriale fra forsikredes egen læge og fra en række eksterne behandlere.

Af Attesten til sygedagpengeopfølgning (bilag R) fremgik, at forsikrede var startet genoptræning kort tid efter operationen i februar 2020. Hun trænede dagligt både med kondition og styrke og oplevede selv at styrken var nærmest normaliseret i forhold til operationen. Hun oplyste, at hun stadig havde udfordringer med hukommelse, koncentration og oplevede generel fatigue og at hun afventede en tid på et kommunikationscenter. Hun havde aftalt en langsom opstart på sit arbejde fra midt juni med optrapning til fuld tid - forventeligt i efteråret 2020.

Af de lægelige akter fra egen læge fremgik, at forsikrede i 2021 var blevet udredt for lymfeknudeforstørrelse uden påvisning af kræft (bilag S). Tilsvarende fremgik af journal fra de eksterne behandlere og herudover fremgik af notat af 19. oktober 2020 udfærdiget af forsikredes psykiater (bilag T), at forsikrede var blevet genhenvist med henblik på en medicinsk vurdering, idet forsikrede ønskede graviditet. Forsikrede blev beskrevet helt stabil psykisk og det anførtes, at forsikrede nyligt var genopstartet arbejde, hvilket hun glædede sig over. Hun sov godt om natten og havde en god appetit. Det vurderedes umiddelbart ikke relevant at trappe forsikrede ud af hendes medicin, da hun var så lav i dosis, at det ikke nødvendigvis skulle give problemer i forhold til graviditet.

Til brug for revurderingen indhentede selskabet tillige opdaterede kommunale akter i sagen, som selskabet modtog den 7. april 2022. Af afgørelse om ophør af sygedagpenge fremgik, at forsikrede var sygemeldt fra sit arbejde fra operationstidspunktet i februar 2020 og havde delvist genoptaget sit arbejde i fleksjobbet i løbet af efteråret 2020. Forsikrede var den 29. januar 2021 blevet raskmeldt i kommunen, hvor forsikredes arbejdsgivers ret til sygedagpengerefusion også var ophørt (bilag U). I forbindelse med raskmeldingen til kommunen oplyste forsikrede om mærkbar bedring i sit funktionsniveau og forklarede, at hun havde afsluttet et forløb ved et kommunikationscenter med gode strategier for, hvordan hun kunne passe på sit energiniveau og kognitive funktioner. Desuden oplyste forsikrede, at hun og hendes mand havde omlagt deres kost som også havde medført, at hun havde mere energi og var mindre træt. Forsikrede oplyste endvidere, at hun var gladere og havde mere overskud. Forsikrede oplyste herudover, at hun havde genoptaget sit arbejde delvist og fra uge 5 i 2021 ville arbejde sit normale timeantal, 18 timer om ugen (bilag T). Der er herefter ikke fremkommet yderligere lægelige eller kommunale oplysninger.

Selskabet revurderede på baggrund af de nye oplysningerne sagen og fastholdt i brev af 25. april 2022 afslag om udbetaling ved tab af erhvervsevne (bilag V). Af afgørelsen fremgik desuden, at såfremt forsikrede ikke var enig i afgørelsen, havde forsikrede mulighed for at få sagen forelagt for selskabets klageansvarlige.

Forsikredes har herefter ved sin advokat indbragt sagen for Ankenævnet for Forsikring.

Begrundelse for PFA's afgørelse

PFA anerkender, at forsikredes erhvervsevne har været nedsat i dækningsberettigende grad i perioden fra 18. februar 2020 og frem til 31. januar 2021, hvorefter hun blev raskmeldt i kommunen og genoptog sit fleksjob. Det er dog PFA's opfattelse, at forsikrede herudover, hverken forinden eller efter den anerkendte periode, har godtgjort, at hendes erhvervsevne er nedsat med mindst halvdelen. PFA bemærker, at det er forsikrede, der har bevisbyrden for, at der foreligger et dækningsberettigende erhvervsevnetab.

Vedrørende den økonomiske betingelse for dækning:

Forsikrede reducerer sin arbejdstid i slutningen af maj 2019 og påbegynder umiddelbart i direkte forlængelse heraf sit jobafklaringsforløb i eget erhverv. Henset til at forsikrede oppebærer fuld løn i perioden fra redueringen af arbejdstiden i slutningen af maj 2019 og frem til start i fleksjob den 1. januar 2020, skal en eventuel udbetaling ske til arbejdsgiver med fradrag af karenstiden. PFA henviser til forsikredes pensionsbevis af 8. april 2019, hvor der under punktet PFA Erhvervsevne fremgår, at 'Så længe du modtager løn fra din arbejdsgiver, er du som udgangspunkt ikke berettiget til udbetaling. Der kan imidlertid ske udbetaling til din arbejdsgiver i henhold til samarbejdsaftalen med din arbejdsgiver' og med henvisning til pensionsvilkårenes punkt 5.1.1.1.1.

Ved forsikredes ansættelse i fleksjob den 1. januar 2020 er hendes ordning i PFA fortsat på samme vilkår. Dækningernes størrelse skulle dog rettelig have været nedsat i overensstemmelse med arbejdsgivers nedsatte indbetalinger og idet forsikrede ikke benyttede sig af tilbuddet om at bevare størrelsen af sine dækninger. Imidlertid er dækningerne blevet opretholdt, hvilket fremgår af de efterfølgende pensionsbeviser og først blevet korrekt tilrettet i juni 2022. PFA anerkender, at forsikredes erhvervsevne er nedsat i dækningsberettigende grad i en afgrænset periode under hendes fleksjobansættelse både helbredsmæssige, men også økonomisk - henset til de bevarede

dækninger, jf. ovenfor – og udbetaler derfor i henhold til den dækningsgivende løn, der fremgår af forsikredes pensionsbevis af 8. april 2019, som også anført indledningsvis. Efter den 1. februar 2021 er det PFA's opfattelse, at forsikredes helbredsmæssige erhvervsevne ikke er nedsat i dækningsberettigende grad. Hvad angår den helbredsmæssige vurdering henvises til afsnittet herom nedenfor.

Forsikredes ordning er den 30. juni 2022 blevet tilrettet og hendes vilkår omlagt til nye og forbedrede vilkår og forsikrede vil derfor for fremtiden – i fald hendes helbredsmæssige erhvervsevne vurderes nedsat til halvdelen, være berettiget til indbetalingssikring efter karenperiodens udløb, jf. pensionsvilkår af 30. juni 2022, punkt 5.1 andet afsnit (bilag X).

PFA bemærker i øvrigt, at der i henhold til samarbejdsaftalen mellem arbejdsgiver og PFA ikke kan ske udbetaling til arbejdsgiver under ansættelse i fleksjob. Såfremt ankenævnet ønsker dokumentation herfor, kan uddrag af samarbejdsaftalen fremsendes til sekretariatet og nævnets medlemmers fortrolige brug.

Vedrørende den helbredsmæssige betingelse for dækning:

Forsikrede ansøger om udbetaling ved tab af erhvervsevne som følge af hendes senfølger efter hendes kræftforløb i 2016. Bløddelstumoren blev i april 2016 fjernet ved et ukompliceret indgreb og efterforløb, hvor hverken kemoterapi eller stråler blev fundet nødvendigt.

Forsikrede beskriver i sin anmeldelse senfølger i form af nerveskadesmerter, træthed og kognitive gener i form af hukommelses- og koncentrationsbesvær samt psykiske gener. Den 17. maj 2018 har forsikrede indledende samtale med en smerteklinik og i slutningen af maj 2019 reducerer hun sin arbejdstid til 18 timer om ugen.

Det er PFA's opfattelse, at selskabet har været berettiget til at overgå til en vurdering af forsikredes generelle erhvervsevne seneste 2 år efter kræftdiagnosen i 2016, uagtet det er senfølger, som forsikrede anmelder. Det bemærkes, at PFA ikke er forpligtet til indledningsvis at foretage en midlertidige vurdering af forsikredes erhvervsevne, inden PFA overgår til en vurdering af forsikredes generelle erhvervsevne.

PFA kan ikke genfinde en helbredsmæssig forværring i de lægelige akter omkring tidspunktet for redueringen af arbejdstiden. Året forinden, i maj 2018, henvises forsikrede til smerteklinikken, men på dette tidspunkt og et år frem formår forsikrede fortsat at arbejde på fuld tid og hun beskriver selv en bedring efter smerteklinikkens indsatser. Såfremt nævnet ikke er enige i, at selskabet kunne overgå til en vurdering af forsikredes generelle erhvervsevne cirka to år efter kræftforløbet, men først ved redueringen af arbejdstiden til 18 timer i maj 2019, er det PFA's opfattelse, at forsikredes helbredsmæssige erhvervsevne i eget erhverv heller ikke er dokumenteret nedsat i dækningsberettigende grad. PFA henviser her til de lægelige oplysninger, hvorefter både forsikredes smertetilstand og psykiske tilstand ses bedret efter påbegyndelse af forløbet på smerteklinikken i 2018 og der derfor ikke er lægelige holdepunkter for en reduering af arbejdstiden til 18 timer i maj 2019.

PFA har ved sin vurdering af forsikredes erhvervsevne lagt vægt på, at forsikrede efter at være blevet erklæret kræftfri formår at færdiggøre sit studie, at være jobsøgende gennem knapt et år og at arbejde på fuld tid gennem halvandet år. Først 3½ år efter kræftforløbet - og et år efter forsikredes første konsultation på smerteklinikken, reducerer forsikrede sin arbejdstid til 18 timer og forsikrede tilkendes på baggrund af en kort arbejdsprøvning i samme virksomhed - fra slutningen

af maj 2019 til august 2019 – fleksjob i samme virksomhed, dog i en anden stilling, med en ugentlig arbejdstid på lige knap halv tid, nemlig 18 timer. Der bliver i det relative korte arbejdsprøvningsforløb ikke gjort noget forsøg på øgning af arbejdstiden, men alene en ændring af forsikredes stilling.

PFA har desuden lagt vægt på, at senfølgerne først opstår længe efter kræftforløbet. Det bemærkes i den forbindelse, at forsikrede ikke modtog nogen efterbehandling i form kemoterapi eller stråler, der begge er kendt for at give øget risiko for senfølger såsom neuropati. Det er PFA's opfattelse, at forsikredes funktionsbegrænsende senfølger, der opstår ret pludseligt efter flere år, hvor der har været et relativt almindeligt funktionsniveau, ikke kan forklares lægeligt. Det er forventeligt, at et operativt kræftforløb, som forsikrede gennemgik i 2016, kan påvirke funktionsevnen i en vis grad. Det er dog PFA's opfattelse, at der ikke er dokumentation for eller lægelig erfaring for, at forsikredes funktionsevne skulle falde væsentligt omkring maj 2019 grundet en helbredsæssig forværring. Ved gennemgang af de lægelige oplysninger er det derimod PFA's opfattelse, at der beskrives en bedring af forsikredes smerter fra sommeren 2018, hvor forsikrede påbegynder brug af TENS apparat. Og der ses efterfølgende ikke beskrevet en forværring frem til forsikredes ansættelse i fleksjob. Endvidere bemærkes, at ved fund af kræft i februar 2020 er noteret, at forsikrede var overrasket over fundet, da hun følte sig frisk og rask og ikke havde gener fra hverken operationsområdet eller området, hvor man på ny fandt kræft.

Tilsvarende forsikredes psykiske udfordringer. Ved indledende undersøgelse på smerteklinikken i maj 2018 fremtræder forsikrede ikke deprimeret og ved senere vurdering i juni 2018 er det psykologiske forløb indiceret med henblik på smerteforståelse og accept og ikke på baggrund af depression eller anden mulig psykisk diagnose. Ved senere psykiatrisk vurdering i oktober 2020 findes forsikrede velbehandlet og fortsat psykisk stabil og oplyser i overensstemmelse hermed, at hun planlægger graviditet. Det bemærkes i øvrigt, at der ikke er beskrevet skånehensyn i forhold til psykiske gener.

Hvad angår forsikredes kognitive gener i form af bl.a. hukommelses- og koncentrationsbesvær finder PFA anledning til at henvise til forsikredes stillingsbeskrivelser – både før og efter overgang til fleksjob. Stillingsbeskrivelserne, såvel som forsikredes beskrivelse af egne evner og fremtidsønsker, tyder ikke på væsentlige kognitive udfordringer.

Efter forsikredes kræftforløb i 2020 har forsikrede i forbindelse med hendes raskmelding til kommunen oplyst, at hun efter genoptræningsforløbet har oplevet en mærkbar bedring af sit funktionsniveau og at hendes forløb på kommunikationscenter har bidraget til, at hun oplever, at hun har mere energi og overskud, er mindre træt og mere glad, ligesom at hun til psykologen oplyser, at hun planlægger graviditet. Det er således selskabets opfattelse, at forsikrede efter den midlertidige nedsættelse af erhvervsevne har genvunden sin habitualtilstand og sin resterende erhvervsevne på mere end 50 procent, som forud for sygdomsmeldingen i 2020. Der er herefter ikke lægelig dokumentation for, at hendes erhvervsevne skulle være nedsat i videre omfang til under halvdelen efter hendes raskmelding i januar 2021.

PFA hæfter sig desuden ved, at forsikrede på den private front er belastet af sin ægtefælles [psykisk lidelse] og psykiske udfordringer og må varetage dagligdagspligterne derhjemme. PFA gør opmærksom på, at sådanne forhold ikke er omfattet af forsikringen.

På baggrund af ovenstående er det PFA's opfattelse, at forsikrede ikke har godtgjort, at hendes erhvervsevne er nedsat i dækningsberettigende grad med mindst halvdelen udover den bevilgede periode.

PFA gør i den forbindelse opmærksom på, at tilkendelse af fleksjob i kommunal regi beror på en række andre og en flerhed af kriterier end tilkendelseskriterierne i forsikredes pensionsvilkår. Tilkendelse af fleksjob godtgør derfor ikke i sig selv, at forsikrede er berettiget til dækning i henhold til hendes ordning i PFA, jf. ankenævnskendelse nr. 92314.

PFA noterer sig, at forsikredes advokat henviser til ankenævnskendelse nr. 93914. Det er PFA's opfattelse, at kendelsen ikke har betydning for nærværende sag. Kendelsen baserer sig på de individuelle og konkrete oplysninger, der var faktum i den pågældende sag, som ikke kan sammenlignes med denne sag.

Konklusion

PFA finder, at der ikke foreligger lægelige eller arbejdsafklarende dokumentation for, at forsikredes erhvervsevne er nedsat i dækningsberettigende grad, hverken forinden hendes sygemelding i februar 2020 og heller ikke efter hun genoptager sit fleksjob ved udgangen af januar 2021. PFA finder derfor, at hverken forsikrede eller forsikredes arbejdsgiver er berettiget til udbetaling udover den tilkendte periode.

PFA fastholder derfor, at selskabet har været berettiget til at give afslag på yderligere udbetaling af ydelser ved tab af erhvervsevne og indbetalingssikring."

Klagerens advokat har den 3/2 2023 bl.a. anført:

"PFA's indlæg er – som det fremgår – bygget således op, at man indledningsvis definerer sagens problemstillinger m.v., ligesom man fremkommer med sin egen sagsfremstilling med de fremhævelser, som 'passer' i forhold til den påstand, som PFA fremkommer med, nemlig at min klient ikke skulle være berettiget til at modtage yderligere udbetalinger af ydelser som følge af tab af erhvervsevne og indbetalingssikring. I det følgende angives blot nogle få bemærkninger i forhold til denne del af indlægget.

Det forekommer lidt uklart, om eller hvad PFA vil bruge synspunktet om, at min klient forud for sagens indbringelse for Ankenævnet ikke har benyttet sig af selskabets klagefunktion, til. I øvrigt fremgår det klart af undertegnede's skrivelse af 8. juni 2021 til PFA Pension, at PFA blev anmodet om at revurdere sagen – naturligvis ud fra en forventning fra undertegnede og min klient om, at denne revurdering ville betyde, at PFA herefter ville bekræfte, at man ville udbetale i overensstemmelse med det ansøgte, hvilket dog desværre viste sig ikke at være tilfældet. På den baggrund anså min klient og jeg det ikke for formålstjenligt at gøre brug af den tilbudte klagefunktion, som næppe havde betydet en ændret vurdering af sagen fra PFA. Dette var også baggrunden for, at sagen på det da foreliggende grundlag blev indbragt for Ankenævnet.

PFA har i øvrigt haft svært ved at tilkendegive, om de senfølger, som min klient notorisk oplever, og som er baggrunden for den stærkt nedsatte erhvervsevne, overhovedet anerkendes som en forsikringsudløsende begivenhed. I PFA's skrivelse af 25. maj 2020 har man således utvetydigt angivet, at senfølger – nerveskader efter en operation ikke opstår eller forværres flere år efter ska-

den er opstået. Som anført i undertegnede's skrivelse af 8. juni 2021 til PFA er dette imidlertid fundamentalt forkert og ikke i overensstemmelse med den almene viden. Sundhedsstyrelsen har således i en publikation fra år 2017 udtrykkeligt defineret senfølger efter kræft på følgende måde: *'Senfølger er helbredsproblemer, der opstår under primær behandling og bliver kroniske, eller som opstår og manifesterer sig måneder eller år efter behandlingen er afsluttet. Senfølgerne omfatter ny primær kræftsygdom og fysiske, psykiske eller sociale forandringer, der er en følge af kræftsygdommen og/eller behandlingen af denne'.*

I PFA's indlæg af 15. september 2022 genfindes der heller ikke samme synspunkt, hvilket utvivlsomt skyldes, at man har taget bemærkningerne i min skrivelse af 8. juni 2021 til efterretning.

De indtrådte senfølger kombineret med det alvorlige sygdomsforløb, som min klient har været udsat for i anledning af kræftdiagnosen, og behandlingen herfor er baggrunden for, at erhvervsevnen er nedsat betragteligt og så meget, at der er den fornødne baggrund for at fremsætte ovennævnte krav overfor PFA.

I forhold til spørgsmålet om, fra hvilken dato der kræves udbetaling, bemærkes det, at PFA selv har kommenteret dette på side 2 i indlægget af 15. september 2022. Klager er således enig i, at sagen drejer sig om, hvorvidt hun er berettiget til udbetaling udover den bevilgede periode (1. marts 2020 til 31. januar 2021), dvs. både inden ansættelsen i flexjobbet og efter den 1. februar 2021. Udbetaling ønskes som minimum fra 1. juni 2019, hvor min klient overgik til et jobafklaringsforløb i sin hidtidige stilling, og hvor hun samtidig reducerede arbejdstiden til 18 timer om ugen. Subsidiært kræves udbetaling fra 1. januar 2020, fra hvilket tidspunkt min klient blev bevilget flexjob jfr. bilag I.

I forhold til PFA's beskrivelse af forløb m.v. i sagsfremstillingen er der anledning til at bemærke, at PFA's udlægning af diverse journalnotater m.v. efter klagers opfattelse er 'tilsat' en række overfortolkninger alene med det formål at forsøge at beskrive min klients helbredsforhold og dermed hendes formåen som væsentligt bedre, end tilfældet er. Som eksempel henvises til PFA's bemærkninger nederst på side 3 om effekten i forbindelse med min klients brug af det såkaldte TNS-apparat, hvor effekten beskrives som 'magisk'. Det er vigtigt for forståelsen af min klients forhold, at hun i perioder har været stort set ude af stand til at foretage sig noget som helst, og det er derfor i det lys, at bemærkningerne om diverse effekter af behandling eller lignende skal ses. Der er således tale om en relativ betragtning med en meget lav formåen som udgangspunkt. Hvis min klient havde en større erhvervsevne end oplyst og dokumenteret, ville hun naturligvis også udnytte denne, ikke

mindst fordi hun fortsat er ret ung og absolut ikke har noget ønske om at være begrænset hverken arbejdsmæssigt eller i andre henseender. Det beror således udelukkende på objektive konstaterbare omstændigheder, at hun kun kan arbejde i stærkt begrænset omfang.

I forhold til PFA's begrundelse for selskabets afgørelse, anført på side 7-10, bemærkes følgende: Det er noteret, at PFA anerkender, at min klients erhvervsevne har været nedsat i dækningsberettigende grad i perioden fra den 18. februar 2020 og frem til den 31. januar 2021. Min klient er derimod naturligvis uenig i PFA's opfattelse af, at hun derudover (før og efter den anerkendte periode) ikke har godtgjort, at hendes erhvervsevne er nedsat med mindst halvdelen.

Min klient og jeg er enige i, at hun som den forsikrede som udgangspunkt har bevisbyrden for, at der foreligger et dækningsberettigende erhvervsevnetab, men det er også vores opfattelse, at denne bevisbyrde er løftet.

I forhold til den økonomiske betingelse for dækning, der er omtalt under pkt. 5.1.1.1.3 i pensionsvilkårene (bilag B), fremgår det tilsyneladende ikke klart af PFA's indlæg, i hvilket omfang man mener, at betingelsen er opfyldt. Min klient og jeg lægger dog til grund, at PFA er enig heri jfr. bemærkningerne øverst på side 8 i PFA's indlæg, hvor der henvises til de nye og forbedrede vilkår, fremlagt som bilag X.

PFA anfører, at der i henhold til samarbejdsaftalen mellem arbejdsgiver og PFA ikke kan ske udbetaling til arbejdsgiver under ansættelse i flexjob. Dette bør for god ordens skyld belyses yderligere, og derfor opfordres PFA til at fremlægge de nødvendige uddrag af samarbejdsaftalen, således som man selv tilbyder i 2. afsnit på side 8.

I forhold til den helbredsmæssige betingelse for dækning er min klient og jeg helt uenige i PFA's vurdering.

I anmeldelsen til PFA beskriver min klient senfølgerne i form af nerveskadesmerter, træthed og kognitive gener i form af hukommelses- og koncentrationsbesvær samt psykiske gener. På min klients vegne gør jeg gældende, at betingelserne for at få udbetalt erstatning for tab af erhvervsevne har været opfyldt fra og med anmeldelsestidspunktet, hvorfor der også skal tages udgangspunkt i dette tidspunkt i forhold til udbetaling til min klient.

Klager er ikke enig i, at PFA i forbindelse med vurderingen af den helbredsmæssige betingelse har været berettiget til at overgå til en vurdering af hendes generelle erhvervsevne de seneste to år efter kræftdiagnosen i år 2016, netop fordi det er senfølgerne, der anmeldes, og som er den forsikringsudløsende begivenhed.

Det er i øvrigt ikke afgørende for sagens vurdering, om man i de lægelige akter præcist kan finde en helbredsmæssig forværring af min klients tilstand lige omkring tidspunktet for reduceringen af arbejdstiden. Det er korrekt, at min klient i maj måned 2018 og i en periode på et års tid derefter arbejdede på fuld tid, men senfølgerne er jo netop karakteriseret ved, at de i visse tilfælde først opstår og manifesterer sig måneder eller år efter det tidspunkt, hvor behandlingen er afsluttet. Anmeldelsen til PFA sker først i september måned 2019, hvor senfølgerne altså var begyndt at manifestere sig. På dette tidspunkt havde min klient i øvrigt været nødsaget til at reducere sin arbejdstid til 18 timer pr. uge – det skete efter maj måned 2019. Den omstændighed, at min klients smertetilstand og psykiske tilstand muligt blev bedret efter påbegyndelsen af forløbet på Smerteklinikken i år 2018, er netop ikke afgørende i forhold til de lægelige holdepunkter for den reduktion af arbejdstiden, som blev foretaget i maj 2019.

PFA anfører øverst på side 9, at man ved vurderingen af min klients erhvervsevne har lagt vægt på, at hun efter at være blevet erklæret kræftfri formåede at færdig gøre sit studie, at være jobsøgende gennem knapt et år og at arbejde på fuld tid gennem 1 ½ år. Derudover mener man åbenbart, at det skal tillægges betydning, at hun først 3 ½ år efter kræftforløbet og et år efter den første konsultation på Smerteklinikken reducerede sin arbejdstid til 18 timer om ugen. Endelig mener man tilsyneladende også, at afprøvningsforløbet og tildelingen af flexjob i virksomheden i en anden stilling med en arbejdstid på 18 timer om ugen ikke er tilstrækkelig dokumentation for,

at erhvervsevnen er nedsat med mindst halvdelen. Klager er naturligvis helt uenig i disse synspunkter. Klager er ligeledes uenig i, at der skal lægges vægt på, at senfølgerne først opstår længe efter kræftforløbet. Som tidligere anført er senfølger jo netop karakteriseret derved, og der er i denne sag ikke lægelig dokumentation for, at der skulle være noget unormalt i, at senfølgerne er konstateret på dette tidspunkt, tværtimod.

Det bør ved sagens vurdering tillægges afgørende betydning, at min klient blev visiteret til flexjob fra den 1. januar 2020 jfr. bilag I. Forudsætningen for at få bevilget flexjob er blandt andet, at arbejdsevnen skal være varigt og væsentligt begrænset/nedsat, således at man ikke kan opnå eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår på arbejdsmarkedet. Dette er netop også begrundelsen for, at min klient blev bevilget flexjob jfr. bilag I. Det fremgår således også af bilaget, at alle relevante tilbud efter lov om aktiv beskæftigelsesindsats samt andre foranstaltninger har været afprøvet for at bringe min klient i ordinær beskæftigelse, hvilket altså ikke var muligt.

PFA anfører, at tilkendelse af flexjob ikke i sig selv godtgør, at en forsikret er berettiget til dækning i en situation som den foreliggende, og man henviser i den forbindelse til ankenævnskendelse nr. 92314. Hertil bemærkes, at dette altid må bero på en konkret afgørelse, og ankenævnskendelse nr. 93914, hvortil undertegnede tidligere har henvist, er da også et eksempel på det modsatte. Alle sager må og skal nødvendigvis vurderes konkret, og det gælder derfor også nærværende sag.

Den omstændighed, at min klient er tilkendt flexjob på det grundlag og med det omfang, som er nævnt i bilag I, giver i hvert fald en stærk forhåndsformodning for, at hendes erhvervsevne er nedsat med mindst 50%, fordi hun ikke længere er i stand til at arbejde mere end 50% af, hvad der er sædvanligt for fuldt erhvervsdygtige personer, og dette må bero på en helhedsvurdering under hensyn til min klients helbredstilstand, uddannelse og hidtidige beskæftigelse jfr. Pensionsvilkårenes pkt. 5.1.1.1.2.

Når der allerede er truffet en afgørelse om, at min klient er godkendt til en flexjobordning med 18 timer pr. uge, således at hendes erhvervsevne er vurderet som væsentligt reduceret, må PFA herefter have bevisbyrden for, at min klients erhvervsevne alligevel ikke er reduceret i det omfang, som en offentlig myndighed efter et meget grundigt forløb ellers har fastslået, og denne del af bevisbyrden er ikke løftet fra PFA's side.

Med henblik på at få belyst min klients forløb under ansættelsen hos [virksomhed] har jeg indhentet en udtalelse fra min klients nuværende leder, ... Denne udtalelse, der ikke er dateret, fremlægges som bilag 6.

Af beskrivelsen fra lederen fremgår det efter min opfattelse klart, at klagers erhvervsevne er væsentligt begrænset (med mindst halvdelen), og det fremgår blandt andet af udtalelsen, at min klients funktionsnedsættelser er ganske betydelige. Bemærk venligst blandt andet, at det tilsyneladende i meget stort omfang kan tilskrives [virksomheds] tilpasningsvillighed og rummelighed, at min klient overhovedet har arbejde hos [virksomhed]. I mange andre arbejdsmæssige sammenhænge havde det næppe været muligt.

I forhold til udtalelsen fra lederen føler jeg i øvrigt anledning til at bemærke, at der ikke er noget som helst grundlag for at anse udtalelsen for 'bestilt arbejde', selvom der er indhentet specifikt til nærværende sag. Der er således tale om en ganske objektiv og nøgtern vurdering af min klient, og den beskriver meget fyldigt hendes nuværende, meget begrænsede erhvervsevne.

PFA anfører desuden som begrundelse for sin afgørelse, at min klient på den private front er belastet af ægtefællens [psykisk lidelse] og psykiske udfordringer, således at hun må varetage dagligdagspligterne derhjemme. Det forekommer en anelse hoverende, når PFA samtidig 'gør opmærksom på, at sådanne forhold ikke er omfattet af forsikringen'. Naturligvis er sådanne forhold ikke omfattet af forsikringen, men det er i øvrigt heller ikke korrekt. For at få belyst ægtefællens forhold og betydningen heraf (læs: mangel på samme) i forhold til min klients egen situation er der fra min klients psykiater ... indhentet en udtalelse om ægtefællens forløb hos psykiateren om dennes oplevelse og beskrivelse af ægtefællen og hans formåen. Udtalelsen fremlægges som bilag 7. I modsætning til PFA's egen vurdering af betydningen af ægtefællens situation i forhold til min klients egne aktiviteter og formåen fremgår det ganske klart af udtalelsen, at ægte fællen netop ikke har givet anledning til flere dagligdagspligter for min klient. Ægtefællen har således i fuldt omfang tilsidesat egne behov for at støtte min klient, og han har således blandt andet hjulpet hende afsted til rehabilitering og har taget vare på de fleste praktiske og huslige gøremål, og i den forbindelse har han ovenikøbet tilsidesat egen deltagelse i undervisning m.v. i forhold til den nu afsluttede uddannelse. Også på dette punkt er PFA's vurdering således forkert.

Jeg skal i øvrigt anmode om, at den fremlagte udtalelse vedrørende ægtefællen behandles i fortrolighed, idet den indeholder meget personlige oplysninger.

Konklusionen i forhold til det ovenfor anførte må derfor være, at PFA ikke har været berettiget til at give afslag på yderligere udbetaling af ydelser ved tab af erhvervsevne og indbetalingssikring."

Selskabet har den 27/2 2023 bl.a. anført:

"PFA fastholder det tidligere anførte i korrespondancen med ankenævnet og har følgende kommentarer til det fremsendte:

Når PFA henleder forsikredes opmærksomhed på hendes klageadgang hos PFA, skyldes det, at fremgår af Ankenævnet for Forsikrings hjemmeside, at forsikrede først kan klage til ankenævnet, når hun har klaget til selskabet over afgørelsen og selskabet har fastholdt sin afgørelse.

PFA anerkender, at forsikrede har senfølger efter sit kræftforløb, og at disse påvirker hendes funktionsniveau. Det er dog selskabets opfattelse, at forsikrede ikke har godtgjort, at følgerne nedsætter hendes erhvervsevne i dækningsberettigende grad.

PFA er ikke enig i advokatens betragtning om, at forsikredes bevisbyrde for dækningsberettigende erhvervsevnetab er løftet ved tilkendelse af fleksjob. Vilkårene i forsikredes pensionsaftale med PFA er afgørende for forsikredes tilkendelse af ydelser ved tab af erhvervsevne. Disse vilkår er ikke de samme, som kommunen anvender ved tilkendelse af fleksjob til borgere. Dette da kommunens vurdering sker efter inddragelse af andre faktorer som eksempelvis sociale og økonomiske forhold, hvorimod PFAs vurdering udelukkende er baseret på de helbredsmæssige oplysninger i sagen.

PFA har afvist udbetaling med henvisning til den helbredsmæssige betingelse i forsikredes vilkår. Det er korrekt, at der også gælder en økonomisk betingelse for dækning, hvorefter forsikredes indtjening skal være nedsat med 10 procent. Nedgangen beregnes som forskellen mellem den forsikredes hidtidige løn eksklusiv obligatoriske pensionsbidrag og efter fradrag af arbejdsmar-

kedsbidrag, og den forsikredes resterende økonomiske erhvervsevne. Ved hidtidige dækningsgivende løn forstås den løn, som PFA senest har registreret som den dækningsgivende løn, inden den helbredsmæssige erhvervsevne blev nedsat med 50 procent. PFA har anerkendt, at forsikredes helbredsmæssige og økonomiske erhvervsevne har været midlertidig nedsat i perioden, hvor forsikrede var

sygemeldt på grund af recidiv, og PFA har udbetalt i forhold til den på daværende tidspunkt registrerede dækningsgivende løn. PFA anerkender således, at den økonomiske betingelse er opfyldt frem til omlæggelse den 30. juni 2022, hvor forsikredes ordning er omlagt korrekt i forhold til forsikredes indbetalinger fra arbejdsgiver og i forhold til forsikredes manglende besvarelse af tilbud om bevarelse af størrelsen af sine forsikringsdækninger og den dækningsgivende løn.

PFA fremlægger i overensstemmelse med advokatens anmodning uddrag af samarbejdsaftalen mellem PFA og [virksomhed]. Aftalen er fortrolig og uddraget må alene forelægges for sekretariatet for Ankenævnet for Forsikring og nævnets medlemmer.

PFA noterer sig den vedlagte beskrivelse fra forsikredes leder. Det er PFA's opfattelse, at der er tale om et partsindlæg. Det bør derfor tillægges værdi som et partsindlæg. Det bemærkes, at indlægget er udfærdiget af en manager i afdelingen ... som er uden lægelig viden og erfaring. PFA hæfter sig ved, at lederens beskrivelse af forsikredes evner og kompetencer ikke vidner om kognitive udfordringerne.

Forsikredes advokat har desuden fremlagt udtalelse fra forsikredes ægtefælles psykiater. Udtalelsen giver ikke PFA anledning til yderligere bemærkninger.

Advokatens indlæg og bilag ændrer ikke ved PFAs vurdering af sagen. PFA fastholder derfor, at forsikrede ikke har godtgjort, at hendes helbredsmæssige erhvervsevne er nedsat i dækningsberettigende grad."

Til dette har klagerens advokat den 8/5 2023 bl.a. anført:

"PFA Pensions seneste indlæg af 27. februar 2023 giver anledning til følgende bemærkninger.

Blot for god ordens skyld skal det anføres, at PFA synes at være enig i, at Ankenævnet for Forsikring både kan og skal træffe afgørelse i sagen, selvom PFA tidligere har henvist til, at min klient i første omgang ikke havde udnyttet sin klageadgang hos PFA. Faktum er da også, at PFA jo ved de tidligere behandlinger af sagen og under dennes verseren hos Ankenævnet for Forsikring fastholder, at min klients erhvervsevne ikke er nedsat i dækningsberettigende grad.

Det er noteret, at PFA trods alt er enig i og anerkender, at min klient har senfølger efter kræftforløbet, og at disse påvirker hendes funktionsniveau. Vi er således også enige om, at sagen kun vedrører spørgsmålet om, i hvilket omfang erhvervsevnen er nedsat.

Det fastholdes, at det forhold, at ... Kommune har tilkendt min klient fleksjob, skal tillægges afgørende betydning ved sagens afgørelse. Det giver ingen mening at lægge PFA's egen vurdering til grund, idet dette ikke anerkender de relevante forhold hos min klient, som jo har betydet, at kommunen har tilkendt fleksjob. Kommunens vurdering er en mere omfattende og mere grundig vurdering, som belyser alle relevante forhold hos min klient. Der er heller ikke oplyst noget om, at min klient ikke allerede ud fra de helbredsmæssige oplysninger skulle være berettiget til fleksjob,

og selvom dette måtte være tilfældet, er min klients eventuelle øvrige forhold ikke diskvalificerende i forhold til vurderingen af hendes erhvervsevne.

Indlægget fra min klients leder hos [virksomhed] er ikke et klassisk partsindlæg. Der er tale om en uvildig udtalelse fra den virksomhed, hvor min klient er ansat, og det skal i tilknytning hertil bemærkes, at virksomheden ikke har noget som helst incitament til at udtale, at min klients erhvervsevne er nedsat til det ubetydelige, hvis dette ikke måtte være tilfældet. [Virksomhed] er naturligvis interesseret i, at min klient har størst mulig erhvervsevne og tillige udnytter denne i det omfang, det er muligt.

For at få endnu en objektiv vurdering af min klients erhvervsevne og den påvirkning, som senfølgerne giver, har jeg den 5. april 2023 tilskrevet overlæge ... på Tværfagligt smertecenter på [hospital], således som det fremgår af den samtidig hermed uploadede skrivelse. Overlægen har i den anledning den 25. april d.å. tilsendt mig en udtalelse, som er dateret den 11. april 2023. Denne udtalelse uploades ligeledes som bilag til nærværende indlæg.

Af udtalelsen fremgår det, at min klients funktionsniveau er væsentligt og varigt nedsat på grund af smerter og kognitive udfordringer. Jeg tillader mig i øvrigt at henvise til overlægens udtalelse, som efter min opfattelse i det hele støtter synspunktet om, at min klients erhvervsevne skal anses for varigt nedsat i dækningsberettigende grad."

Hertil har selskabet den 26/5 2023 bl.a. anført:

"Forsikredes advokat har den 5. april 2023 anmodet Tværfagligt Smertecenter om en udtalelse til brug for sagen. Det er således tale om et partsindlæg og udtalelsen bør tillægges værdi som sådan.

Af udtalelsen fremgår under punktet 'Objektivt', at forsikrede har nervesmerter i huden og nedsat kraft ved håndtryk i venstre side. Der er ikke fundet vasomotoriske forandringer (forandringer i hudtemperatur eller hudfarve). Udtalelsen godtgør således heller ikke, at forsikredes helbredsmæssige erhvervsevne er nedsat i et sådant omfang, at forsikrede ikke burde være i stand til at arbejde på mindst halv tid i et arbejde med de rette kompenserende hensyn."

Af journal fra smerteklinik fremgår bl.a.:

"17-05-2018 Indledende vurdering

...

Smerteanamnese:

Har siden med den store operation haft tiltagende muskuloskeletale og neuropatiske smerter. Er aktuelt i behandling med Saroten 10 mg. På mistanke om depression sat i behandling med venlafaksin men hun fremtræder aktuelt ikke deprimeret. Smerterne sidder i hele venstre hemithorax og trækker ud i begge overekstremiteter. Smerterne er konstant tilstede men af vekslende sværhedsgrad.

...

Konklusion:

... -årig kvinde til for 2 år siden opereret for sarkom. Går stadig til kontrol på sarkom klinikken på [hospital]. Der ikke været mistanke om recidiv. Har svære postoperative neuropatiske smerter efter excessiv kirurgi på muskulaturen."

Af klagerens anmeldelse til selskabet af 2/9 2019 fremgår bl.a.:

"Din sygdom

...

Hvilken sygdom er hovedårsagen til din sygemelding (din nedsatte erhvervsevne)?

Kræft øvrige ondartede

Hvis din sygdom ikke fremgår på oversigten ovenfor, bedes du anføre den her.

Bløddelssarkom i bindevævet bag venstre skuldermuskel. Der er fjernet en stor del af Latissimus dorsi og den paravertebrale muskulatur medalt.

...

Har du endnu en sygdom med indflydelse på din erhvervsevne (sekundær sygdom)?

Ja

Hvilken sygdom har næstmest betydning for din erhvervsevne?

Centralnerve- og nervesystem andre sygdomme

Hvis sygdommen ikke er anført på oversigten, bedes du anføre den her.

Jeg har fået konstateret vedblivende svære nerveskadesmerter pga. operationen

Hvornår fik du første gang symptomer på din sygdom?

02.05.2016

...

Hvornår søgte du første gang læge for dine symptomer?

09.05.2016

Har du flere sygdomme af betydning for din erhvervsevne (ud over de allerede nævnte), bedes du anføre dem her.

Jeg har senfølger efter kræftsygdommen og operationen bl.a. arvævsdannelse, depression, hukommelses- og koncentrationsproblemer, kramper, nedsat muskelstyrke og bevægelighed, smerter, føleforstyrrelser, træthed, specielle diæt behov og social isolation.

Beskriv kort dine nuværende symptomer og hvordan de påvirker din funktion i hverdagen.

Svære nerveskadesmerter. Daglig medicin og tensapparat til de konstante smerter. Min mand klarer alle hjemlige gøremål, da de trigger mine dræner al min energi. Har rengøringshjælp pga. dette. Special kost. Special syet tøj, der imødekommer mine gener, støttende sko til at undgå at fromprovokerer smerterne. Jeg kan få kraftige krampeanfald, hvor jeg kaster kraftigt op, og ligger syg 1-2 dage. Træthed og koncentrationsbesvær på arbejdet. jeg må ikke berøres af andre, da forkert berøring kan starte smerterne. Jeg er ikke længere social, da jeg hurtigt bliver meget træt, og smerterne har det med at komme i udbrud under disse begivenheder. Min mand er på standby, hvis jeg får et smerteanfald på arbejdet, så jeg skal køres hjem. jeg kører sjældent bil da opmærksomheden udmatter mig. Jeg sover med isposer under ryggen, for kunne falde i søvn om aften

pga. smerter. se vedhæftet dokumentation, for havd jeg kunne før og efter operationen for yderligere forklaring/detaljer."

Af kommunal afklaringsrapport af 6/9 2019 fremgår bl.a.:

"Fremmøde

	Mandag	Tirsdag	Onsdag	Torsdag	Fredag	Timer/uge
Uge	4,5	4,5		4,5	4,5	18 t/u

Er der om morgen kommer mellem 8-9 har det bedst tidligt og går hjem halv 12-13.

Har flekstid på arbejdet, så dette er muligt. Kan arbejde hjemme, men har det bedst med at tage derud, da hun har ergonomiske hjælpemidler samt kollegaer.

Er meget social på kontoret, sidder på fælleskontor og har vurderet at frokostpausen indtil videre er vigtig ift. det sociale.

Efter de 4,5 timers arbejde, selv med pauser indtræffer en markant træthed, dog i væsentlig mindre grad end ved 7 timers arbejde dagligt. Ændringerne i arbejdstiden gør at [klageren] har lidt overskud og energi til socialt samvær med hendes mand og hund og følge hendes genoptræningsprogram Går stadig direkte hjem og hviler sig 1½ time efter de 4,5 timers arbejde.

Det er afprøvet med en ugentlig fridag onsdag, som gør at [klageren] har denne dag til at lade op til arbejdet torsdag og fredag, samt kan have en nogenlunde velfungerende weekend.

...

[Konsulentvirksomheds] samlede vurdering

I henhold til aftale mellem Jobcenter ... og [konsulentvirksomhed] har [klageren] deltaget i et eksternt afklaringsforløb på sin nuværende arbejdsplads. Formålet med afklaringen har været at afklare [klagerens] arbejdsevne,

Der er beskrevet følgende skånebehov:

Skånehensyn:

- Nedsat tid
- Undgå tungt arbejde med armene over skulderhøjde
- Undgå generelt tungt arbejde med kroppen
- Ingen løft
- Mulighed for vekslende arbejdsstillinger

[Klageren] har været ansat i [virksomhed] siden 2017, hvor hun startede som vikar. Blev senere fastansat i anden stilling i [virksomhed]. I 2016 får [klageren] konstateret cancer i ryggen under specialeskrivning på ... hvilket gør at hun bliver opereret i en stor del af ryggen. Efterfølgende i gang med egen selvbetalt længerevarende genoptræningsforløb hos fysioterapeut. Oplever senfølger af såvel operationen som hele forløbet. Giver blandt andet markant træthed fysisk og mentalt og en reduceret fysisk aktivitet, som beskrevet under helbredsmæssige afsnit. Efter operationen vender [klageren] tilbage til studiet og afslutter specialet august 2016. Er ledig i et år og bliver dernæst ansat i barselsvikariat i [virksomhed] i september 2017, varighed i 1½ år og dernæst fastansat i fuldtidsstilling i anden afdeling i [virksomhed] november 2018. Prøver at opnå en normal arbejdsmæssig situation med en 37 timers arbejdsuge.

Afklaringsrapporten er med udgangspunkt en uddybelse af arbejdsforløbet fra 2017 og frem til nu, baseret på interview med [klageren].

Siden januar/februar 2019 har [klageren] haft senfølger, hvor hun har prøvet ihærdigt at fokusere på at opretholde en arbejdsidentitet for at beholde sin nylig fastansættelse i [virksomhed] og gav alle hendes ressourcer til at få det til at fungere. I maj 2019 er tilstanden med nærmest kun arbejde så invaliderende i [klageren] liv, at livskvaliteten er markant forringet og der iværksættes et afklaringsforløb med nedsat timeantal til 18 timer/ugen, fordelt over 4 dage. Er ligeledes kommet over i en anden afdeling i [virksomhed], som findes passende med arbejdsopgaver, hvor [klageren] skånehensyn overholdes og [klageren] trives. Ændringen af arbejdstiden fra 37 timer/ugen til de nuværende 18 timer/ugen gør således som tidligere beskrevet at [klageren] får en hverdag med livskvalitet både på arbejde og i hjemmet. Der er fundet et stabilt niveau med de 18 timer/ugen, hvor [klagerens] arbejdssevne er bedst udnyttet. Den effektive arbejdstid estimeres således til at være 18 timer/ugen.

[Klagerens] helbredsmæssige tilstand er og vil rent fysiologisk være udfordrende på længere sigt, da prognosen for bedring vurderes at være langstrakt og muligvis minimal. Som beskrevet er der sket nogen senfølger af operation både psykisk og fysisk. Tilstanden må således sige at være varig i nogen henseende og med mulighed for udvikling i andre henseende, herunder med fokus på at [klageren] fortsætter et kontinuerligt træningsforløb, som der skal afsættes tid og ressourcer til.

Det er tydeligt at [klageren] har en stærk og markant arbejdsidentitet, hvor det sociale aspekt med kollegaer, være en del af samfundet og yde sit maksimale, har en positiv indvirkning på hende. [klageren] vurderes til at være udfordret på at kunne finde en balance mellem arbejde og hjemmet, så begge er fungerende. [Klageren] er meget opsat på at få en afklaring, så hun kan fortsætte i samme stilling.

Det vurderes således, at [klageren] vil kunne opnå en fastholdelse i arbejdet, hvis arbejdstiden lægges primært formiddag med 4,5 timer pr gang, fordelt på 4 dage. At lægge arbejdstiden senere på dagen, hvor [klagerens] energi og overskud er mindre end ved starten vurderes omsonst, da det ville betyde et endnu lavere antal effektive timer.

Det er [konsulentvirksomheds] opfattelse at arbejdspladsen har og opfylder de forudsætninger der skal til, for at tilgodese [klagerens] udfordringer og imødegå hende i hendes nuværende situation. Der vil næppe findes et bedre jobmatch end hendes nuværende arbejde. Dette med udgangspunkt i [klagerens] specifikke og relevante kompetencer, motivation og interesse for faget samt mulighed for hensyntagen i forhold til de tidligere nævnte skånehensyn. Der kan ikke peges på yderligere hjælpemidler eller arbejdsindretning i forhold til nuværende arbejdsplads."

Af kommunens afgørelse om fleksjob af 2/12 2019 fremgår bl.a.:

"Din effektive arbejdssevne vurderes til at være 18 ugentligt med optimal hensyntagen til dine skånebehov. Denne vurdering er set i forhold til den afklaring jobcentret har lavet i samarbejde med dig, og kan derfor være anderledes i et konkret fleksjob. Det er også muligt at din effektive arbejdssevne kan øges lidt efter noget tid i ansættelsen, når du har opnået fortrolighed med opgaverne og arbejdspladsen.

Dine skånebehov er

- Nedsat tid
- Undgå tungt arbejde med armene over skulderhøjde
- Undgå generelt tungt arbejde med kroppen
- Ingen løft
- Mulighed for vekslende arbejdsstillinger."

Af udtalelse af 11/4 2023 fra tværfagligt smertecenter fremgår bl.a.:

"Objektivt

Ryg ses arvæv med underliggende vævstab lumbalt sin.

Palpation af det/de smertende område/-r lavet med let berøring. Udløser smerter. Der er allodyni fra ye skulder til knæniveau.

Nedsat kraft ved håndtryk sin. Der er ikke vasomotoriske Forandringer.

De kroniske smerter har udgangspunkt i cancerbehandling, men der er tale om sekundær sensibilisering i henhold til den neuroplastiske smerternodel.

Funktionsniveauet er væsentligt og varigt nedsat pga. smerter og kognitive udfordringer. Pt. hviler sig dagligt. Pt. gør hvad der står hendes magt for at opretholde funktionsniveau. Holder pauser hver 25. minut. Er plaget af nedsat koncentration og hukommelse. Er instrueret i grundig ressourceforvaltning for at undgå smerteforværring. Der er klar sammenhæng mellem smerteforværring og belastninger - stilles der for store fysiske eller mentale krav ses smerteforværring.

Har vanskeligt ved at gå på trapper. kan ikke have tætsiddende tøj på og eller hvis tøjet er syntetiske, grundet nerveskaderne. Pt. har svært ved at være i sammen i stilling længere tid af gange. Er ikke i stand til at benytte offentlig transport. Pt. har en meget lav fysisk belastningsgrad. Må ikke lave belastning af venstre arm. Der er risiko for overbelastning af højre, fordi pt. skal kompensere."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"5. Særlige pensionsvilkår for PFA Erhvervsevne

5.1.1. Definition af erhvervsevnenedsættelsen

5.1.1.1. Nedsættelse i dækningsberettiget grad

5.1.1.1.1. Generelt om nedsættelse

Erhvervsevnen er nedsat i dækningsberettiget grad, hvis PFA Pension vurderer, at den forsikredes evne til at udføre arbejde ud fra en helbredsmæssig vurdering (herefter betegnet "Helbredsmæssig erhvervsevne") er nedsat med mindst 50 procent, og at den forsikredes indtjening (herefter også betegnet "Økonomisk erhvervsevne") er nedsat med mindst 10 procent.

5.1.1.1.2. Den Helbredsmæssige erhvervsevne

Den Helbredsmæssige erhvervsevne er nedsat med mindst 50 procent, når den forsikrede - efter PFA Pensions skøn - ikke længere er i stand til at arbejde mere end 50 procent af, hvad der er sædvanligt for fuldt erhvervsdygtige personer. Bedømmelsen sker på grundlag af en helhedsvurdering under hensyn til den forsikredes helbredstilstand, uddannelse og tidligere beskæftigelse.

Den Helbredsmæssige erhvervsevne vurderes i forhold til ethvert erhverv. Indtil den Helbredsmæssige erhvervsevne er stationær, kan PFA Pension dog vurdere den i forhold til det erhverv, som den forsikrede hidtil har arbejdet inden for.

5.1.1.1.3. Den Økonomiske erhvervsevne

Nedgangen i den Økonomiske erhvervsevne (indtjeningsnedsættelsen) beregnes som forskellen mellem den forsikredes hidtidige dækningsgivende løn ekskl. obligatoriske pensionsbidrag og efter fradrag af arbejdsmarkedsbidrag, og den forsikredes resterende Økonomiske erhvervsevne. Ved den resterende Økonomiske erhvervsevne forstås den forsikredes faktiske indtjening på anmeldelsestidspunktet, inklusive eventuelle sociale og andre offentlige indtægtskompenserende ydelser og tilskud, samt udbetalinger fra andre forsikringer som følge af eksempelvis arbejdsskade eller nedsat erhvervsevne, men ekskl. eventuelle obligatoriske pensionsbidrag, og efter fradrag af arbejdsmarkedsbidrag."

Nævnet udtaler:

Klageren – som er født i 1980'erne og har en længere videregående uddannelse – fik i marts 2016 konstateret muskelkræft i ryggen og fik fjernet en tumor. Hun færdiggjorde sin uddannelse og blev i september 2017 ansat i en pensionsgivende stilling. På grund af senfølger efter kræftsygdommen startede klageren i maj 2019 i et jobafklaringsforløb i sin hidtidige stilling med en ugentlig arbejdstid på 18 timer. Hun blev pr. 1/1 2020 ansat i et fleksjob i samme virksomhed med 18 timer om ugen. Den 18/2 2020 viste et patologisvar tilbagefald af kræftsygdommen, og klageren var sygemeldt frem til den 1/2 2021, hvor hun genoptog fleksjobbet med 18 timer om ugen.

Selskabet har ydet dækning fra 1/6 2020 til 31/1 2021 svarende til den periode, hvor klageren var sygemeldt i sit fleksjob efter udløb af karenperioden.

Klageren ønsker dækning "udover den bevilgede periode (1. marts 2020 til 31. januar 2021), dvs. både inden ansættelsen i flexjobbet og efter den 1. februar 2021". Klageren ønsker primært dækning fra 1/6 2019, hvor hun overgik til et jobafklaringsforløb, og hvor hun reducerede arbejdstiden til 18 timer om ugen. Subsidiært ønsker klageren dækning fra 1/1 2020, hvor hun blev bevilget flexjob. Klageren har anført, at hendes erhvervsevne derfor er nedsat med mindst halvdelen, idet funktionsniveauet er væsentligt og varigt nedsat på grund af smerter og kogniti-

ve udfordringer. Klageren har anført, at hun i maj 2019 var nødt til at sænke arbejdstiden til 18 timer om ugen på grund af sine gener. Klageren har anført, at "Den omstændighed, at [klageren] er tilkendt flexjob på det grundlag og med det omfang, som er nævnt i bilag I, giver i hvert fald en stærk forhåndsformodning for, at hendes erhvervsevne er nedsat med mindst 50%, fordi hun ikke længere er i stand til at arbejde mere end 50% af, hvad der er sædvanligt for fuldt erhvervsdygtige personer, og dette må bero på en helhedsvurdering under hensyn til [klagerens] helbredstilstand, uddannelse og hidtidige beskæftigelse".

Selskabet har anført, at klageren hverken forud for eller efter dækningsperioden har dokumenteret et erhvervsevnetab på mindst halvdelen. Selskabet har anført, at klageren forud for ansættelsen i fleksjob den 1/1 2020 modtog fuld løn, hvorfor hun allerede af den grund ikke har haft et dækningsberettigende erhvervsevnetab. Selskabet har anført, at det er klagerens generelle erhvervsevne, der skal vurderes, idet klagerens gener og erhvervsnedsættelse har udsping i en sygdom fra 2016. Selskabet har anført, at hvis det er klagerens midlertidige erhvervsevne, der skal vurderes, så er den ikke dokumenteret nedsat med mindst halvdelen. Selskabet har videre anført, at der ikke er beskrevet en helbredsmæssig forværring omkring tidspunktet, hvor klageren overgik til arbejdsprøvning. Selskabet har anført, at klageren i arbejdsprøvningen og i sit fleksjob har arbejdet 18 timer om ugen, hvilket er lige knap halv tid, og at der ikke ses at være gjort forsøg på at øge arbejdstiden. Selskabet har også anført, at "hvad angår forsikredes kognitive gener i form af bl.a. hukommelses- og koncentrationsbesvær finder PFA anledning til at henvise til forsikredes stillingsbeskrivelser – både før og efter overgang til fleksjob. Stillingsbeskrivelserne, såvel som forsikredes beskrivelse af egne evner og fremtidsønsker, tyder ikke på væsentlige kognitive udfordringer".

Af journalnotat af 17/5 2018 fra smerteklinik fremgår det, at klageren "Har siden med den store operation haft tiltagende muskuloskeletale og neuropatiske smerter. Er aktuelt i behandling med Saroten 10 mg. På mistanke om depression sat i behandling med venlefaxin men hun fremtræder aktuelt ikke deprimeret. Smerterne sidder i hele venstre hemithorax og trækker ud

i begge overekstremiteter. Smerterne er konstant tilstede men af vekslende sværhedsgrad. ... Har svære postoperative neuropatiske smerter efter excessiv kirurgi på muskulaturen".

Af kommunal afklaringsrapport af 6/9 2019 fremgår det, at klageren har "Skånehensyn: • Nedsat tid • Undgå tungt arbejde med armene over skulderhøjde • Undgå generelt tungt arbejde med kroppen • Ingen løft • Mulighed for vekslende arbejdsstillinger. ... [klageren] vil kunne opnå en fastholdelse i arbejdet, hvis arbejdstiden lægges primært formiddag med 4,5 timer pr gang, fordelt på 4 dage. At lægge arbejdstiden senere på dagen, hvor [klagerens] energi og overskud er mindre end ved starten vurderes omsonst, da det ville betyde et endnu lavere antal effektive timer. ... arbejdspladsen har og opfylder de forudsætninger der skal til, for at tilgodese [klagerens] udfordringer og imødegå hende i hendes nuværende situation. Der vil næppe findes et bedre jobmatch end hendes nuværende arbejde. Dette med udgangspunkt i [klagerens] specifikke og relevante kompetencer, motivation og interesse for faget samt mulighed for hensyntagen i forhold til de tidligere nævnte skånehensyn. Der kan ikke peges på yderligere hjælpemidler eller arbejdsindretning i forhold til nuværende arbejdsplads".

Af udtalelse af 11/4 2023 fra tværfagligt smertecenter fremgår det, at "funktionsniveauet er væsentligt og varigt nedsat pga. smerter og kognitive udfordringer. Pt. hviler sig dagligt. Pt. gør hvad der står hendes magt for at opretholde funktionsniveau. Holder pauser hver 25. minut. Er plaget af nedsat koncentration og hukommelse. Er instrueret i grundig ressourceforvaltning for at undgå smerteforværring. Der er klar sammenhæng mellem smerteforværring og belastninger – stilles der for store fysiske eller mentale krav ses smerteforværring".

Det fremgår af forsikringsbetingelserne, at erhvervsevnen er nedsat i dækningsberettigende grad, når klagerens evne til at udføre arbejde ud fra en helbredsmæssig vurdering er nedsat med mindst 50 %, og klagerens indtjening er nedsat med mindst 10 %. Det er anført, at den helbredsmæssige erhvervsevne vurderes i forhold til ethvert erhverv, men at denne, indtil den helbredsmæssige erhvervsevne er stationær, kan vurderes i forhold til klagerens hidtidige arbejde.

Nævnet bemærker, at klageren efter det oplyste har modtaget fuld løn frem til den 1/1 2020, hvor hun startede i fleksjob, hvorfor hun ikke opfylder forsikringsbetingelsernes krav om en indtjeningsnedgang på mindst 10 % og dermed ikke har dokumenteret et dækningsberettigende erhvervsevnetab før den 1/1 2020.

Nævnet finder, at selskabet har været berettiget til at overgå til en vurdering af den generelle erhvervsevne pr. 1/1 2020, idet klagerens tilstand på dette tidspunkt må anses for at være stationær.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at det på dette tidspunkt er næsten 4 år siden, at klageren blev opereret, at hun havde haft gener som følge af operationen, og at hun blev tilkendt fleksjob pr. 1/1 2020.

Efter almindelige forsikringsretlige principper er det den, der rejser et krav, der skal bevise rigtigheden heraf.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet, at klageren ikke har bevist, at hendes generelle erhvervsevne er nedsat i dækningsberettigende grad – når der ses bort fra den periode, hvor selskabet har ydet dækning – og at hun med de rette skånehensyn ikke vil være i stand til at arbejde mere end 50 % af, hvad der er sædvanligt for fuldt erhvervsdygtige personer.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at klagerens senfølger efter operationen allerede ses at være til stede på tidspunktet for klagerens ansættelse i september 2017, at hun var i stand til at arbejde fuld tid ca. halvdet år, og at der ikke er dokumenteret en sådan helbredsmæssig forværring af klagerens senfølger eller helbred i øvrigt, som kan forklare, at klageren herefter maksimalt kan arbejde 18 timer om ugen.

Ankenævnet for Forsikring

25.

98509

Nævnet har også lagt vægt på, at klageren i maj 2019 overgik til et jobafklaringsforløb i egen stilling 18 timer om ugen, at der ikke er beskrevet forsøg på at øge arbejdstiden, og at ikke ses at være lægelig dokumentation for, at 18 timer om ugen er det maksimale, som klageren er i stand til at arbejde. Nævnet bemærker, at klagerens skånehensyn ikke tilsiger, at klageren ikke vil kunne øge sin arbejdstid med en enkelt eller meget få timer om ugen, uden at dette vil påvirke hende mærkbart.

Nævnet har også henset til, at klageren alene er arbejdsprøvet hos egen arbejdsgiver, hvorfor det ikke nærmere er undersøgt, i hvilket omfang klageren ville være i stand til at arbejde mere end halvdelen under iagttagelse af relevante skånehensyn.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Svend Bjerg Hansen